

DUGOSELSKA KRONIKA

Cijena 1,00 din

GODINA VI.

DUGO SELO, 25. VII. 1973.

BROJ 67

GLASILO DRUŠTVENO-POLITIČKIH ORGANIZACIJA OPĆINE DUGO SELO

U IVANJOJ RIJECI SVEČANO PROSLAVLJEN DAN BORCA

BORCI I DANAS U PRVIM BORBENIM REDOVIMA

Pukovnik MILE KRPAŃ čita tekst svečane obveze — toga dana njegovi mladi vojnici ušli su u sastav regularnih pripadnika JNA

- Proslavljena 30-godišnjica formiranja ivanjeriječke i posavske čete iz sastava Zagrebačkog partizanskog odreda
- Smotru preživjelih boraca izvršio ratni komandant II. bataljona Zagrebačkog odreda Ivan Ožbolt-Sokol
- Mladi vojnici iz jedinice pukovnika Mile Krpana dali svečanu obvezu pred borcima i mještanima Ivanje Rijeke
- Svečanosti prisustvovali predstavnici društveno-političkih organizacija Sesveta, Zeline i Dugog Sela
- S narodnog zbora upućeno pozdravno pismo predsjedniku Titu

Veliki narodni zbor, koji je održan u povodu 30-godišnjice formiranja ivanjeriječke i posavske čete, iz sastava Zagrebačkog partizanskog odreda, otvorio je Stjepan Pušec, predsjednik Mjesne organizacije SUBNOR-a Ivanja Rijeke, a predsjednik Regionalnog odbora SUBNOR-a Zagrebačke regije, Pavao Žukina, evocirao je uspomene na borbeni put Zagrebačkog partizanskog odreda, a potom govorio o zadacima boraca i njihovom angažiranju u provedbi politike SKJ. Pripadnici JNA iz jedinice pukovnika MILE KRPAŃA dali su svečanu obvezu pred borcima i narodom ovoga kraja. Omladinke su poklonile karanfile mladim vojnicima nakon date obaveze. Svečanosti su prisustvovali predstavnici društveno-političkih organizacija Sesveta, Zeline i Dugog Sela.

— Malo selo Ivanja Rijeke, u neposrednoj blizini Zagreba, od prvih dana borbe koju je povelu KPJ bilo je homogeno područje na kojem su vrlo živo djelovale partijske organizacije, zatim SKOJ, AFŽ i narodnooslobodilački odbori na prebacivanju zagrebačkih ilegalaca u partizanske odrede u regiji Posavine i dalje. Ovdje nema ni jedne kuće koja nije pomogla našu borbu — istakao je Stjepan Pušec otvarajući ovaj veličanstveni narodni zbor. Zatim je ratni komandant II. bataljona Zagrebačkog partizanskog odreda Ivan Ožbolt Sokol izvršio smotru preživjelih boraca ivanjeriječke i posavske čete.

Ratnici su ponovo u stroju. Onima koji su ostali na bojištima odana je tiha sućut. Naviru sjećanja na pale drugove, suze ... Živi su danas ov-

dje, u stroju, a grudi im krase brojna odlikovanja: ordeni za hrabrost, partizanske spomenice ... Njih sedamdeset prekaljenih ratnika čuvenog Zagrebačkog partizanskog od-

reda i danas su sposobni i odlučni da prenesu svijetle tekovine revolucije, za koje su se oni borili, na mlade generacije da ih čuvaju i još vi-

(Nastavak na 3. str.)

SJEDNICA SKUPŠTINE OPĆINE DUGO SELO

Planski unapređivati poljoprivredu

Na sjednici Skupštine općine Dugo Selo, koja je održana 9. 7. 1973. godine, između ostalog vodila se rasprava oko odluka o starom i novom groblju u Dugom Selu. Pokretači ove rasprave smatrali su da se s ukapanjem na starom groblju mora prestati na blagi način i da prelazak na novo groblje treba trajati duže vrijeme. Isti odbornici ukazivali su da su cijene usluga na grobljima, što ih je Skupštini predložilo Poduzeće »Kograp«, suviše visoke.

U diskusiji je, međutim, većina odbornika zauzela stav da se s ukopima na starom groblju treba što bezbolnije, ali i što brže prestati. Nova mrtvačnica i novo groblje te organizirana služba za pokop i održavanje groblja garant su reda u ovoj oblasti. Takav red smatra se neophodnim u naselju gradskog karaktera, kakvo je naše Dugo Selo, tim više što će se izbjeći »provodi po glavnoj saobraćajnici obaveznim korištenjem mrtvačnice.

Istaknuto je i to da su predložene cijene usluga na grobljima nešto niže od realnih, a svakako manje od onih koje su građani imali do sada, kad su tražili ljude i usluge na sve strane. Odsada će građani naručivati pogrebe kod Poduzeća »Kograp« Dugo Selo, što je daleko jednostavnije i ukusnije za porodicu

(Nastavak na 3. str.)

DRUŠTVENO-POLITIČKE ORGANIZACIJE I SKUPŠTINA OPĆINE DUGO SELO ČESTITAJU SVIM GRAĐANIMA VELIKI PRRAZNIK — DAN USTANKA NARODA HRVATSKE, 27. SRPANJ

UREDNIŠTVO »DUGOSELSKE KRONIKE« ČESTITA SVIM ČITAOCIMA NAŠEGA LISTA 27. SRPANJ — DAN USTANKA NARODA HRVATSKE

DRUŠTVENO-POLITIČKE ORGANIZACIJE I SKUPŠTINA OPĆINE DUGO SELO UPUĆUJU VELIKE ČESTITKE GARNIZONU JNA I NJENOM KOMANDANTU POVODOM DANA TENKISTA

Iskreno djevojačko čestitanje uz crvene karanfile

Lupoglavčani dobili Dom kulture

U nedjelju, 15. srpnja o. g. izvršeno je svečano otvorenje Doma kulture u Lupoglavu. Zgrada je izgrađena već prije nekoliko godina iz sredstava mjesnog samodoprinosu, a izgrađivali su je i sami mještani, pored samodoprinosu, davanjem vlastite radne snage. Ovaj dom izgrađen je radi toga da bi služio mještanima ovog najvećeg sela na području općine Dugo Selo za zabavni i kulturni život.

Može se s pravom reći da je dvorana u Društvenom domu jedna od najljepših dvorana na području naše komune, a možda i šire. Kako smo informirani, pored svih redovnih sredstava i radne snage mještani su posebno skupili novac i dali ga za dekoraciju, da bi dvorana što ljepše izgledala.

Dvoranu je presjecanjem vrpce otvorio predsjednik Mjesne zajednice VINKO NOVOSSEL, a prigodan govor održao je predsjednik Mjesne organizacije SSRN — MILAN BOŽIČNIK.

Evo što je u svom izlaganju rekao:

— Ovime vas pozdravljam i želim da zajednički podijelimo radost što smo dočekali trenutak otvaranja našeg Doma kulture. Potreba za ovakvim objektom osjećala se kod nas već dugi niz godina. Svima nam je poznato da bez objekta takve vrste ne možemo zamisliti život, a naročito život na selu, koji se jedino može odvijati preko Doma kulture. Iako smo djelomičnim dovršenjem ovoga doma riješili osnovne probleme, to nas dalje obvezuje da ne stajemo na pola puta, već da se svi založimo da nastavimo dalje, da potpuno dovršimo i opremimo ovaj dom, kako bi on bio ponos svih građana ovoga kraja.

Predaleko bi nas odvelo ako bismo se upustili u iscrpnu analizu izgradnje ovoga doma, koji je prilično dugo građen. U toj izgradnji bilo je propusta, neracionalnog trošenja sredstava itd. što se negativno odražavalo na rokove dovršenja ovoga objekta.

Da je bilo više smjelosti i zrelijih razmišljanja, dom je mogao biti odavno završen, a uz to i koji kilometar asfaltiranog puta kroz selo. To nam je zato pouka da ubuduće moramo svi zajedno voditi više računa o zajedničkom dinaru kojeg ulažemo, kako i kuda ga trošimo i na koji način. Svima nam je poznato da su u ovaj dom utrošena ogromna financijska sredstva, da je to naš dom, zato je potrebno da ga svi zajedno čuva-

mo, vodimo računa o njemu i pazimo kao na ličnu svojinu.

Obraćam se stoga omladini sa željom da im ovaj dom posluži kao sastajalište, gdje će pored zabavnog i kulturnog života raspravljati i o drugim za život važnim problemima, a mi stariji da im pri tome pomognemo na svakom koraku.

Izražavam veliku zahvalnost svim društveno-političkim i sportskim organizacijama, kao i svim pojedincima — mještanima koji su razumijevanjem dali svoje dobrovoljne priloge i time omogućili ubrzanje uređenja i na kraju otvorenje ovog Doma kulture...

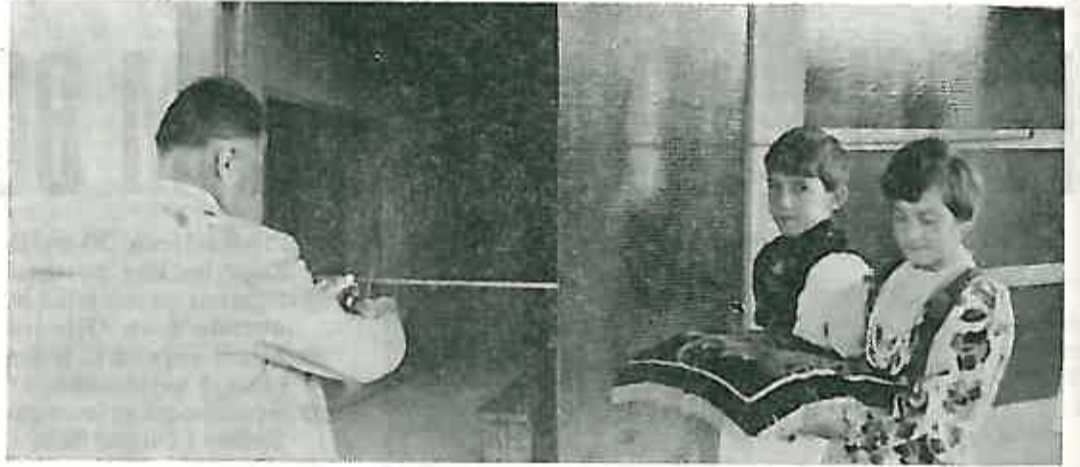
Riječi zahvalnosti također treba uputiti posljednjem izvođaču radova, koji se prihvatio tog zadatka i nadamo se da će nam i ubuduće činiti usluge takve vrste — zaključio je svoje izlaganje predsjednik Mjesne organizacije SSRNH, Milan Božičnik.

Selo Lupoglav inače je poznato po velikim ulaganjima u zgrade ovakve vrste, jer su već do sada izgradili vlastitim

snagama i sredstvima Društveni dom, sada u vlasništvu PZ »Gornja Posavina« Dugo Selo, zatim zgrada osnovne škole, zdravstvenu — sada veterinarsku stanicu Lupoglav, te ovaj dom kulture o kojem je riječ.

Fredsjednik Mjesne organizacije SSRN Lupoglav, MILAN BOŽIČNIK, održao je prigodan govor (na slici gore), a predsjednik lupoglavske Mjesne zajednice, VINKO NOVOSSEL, presjecao je vrpce na ulazu u novu dvoranu (dolje)

Samoupravni sporazum o gradnji komunalija

Petnaest mjesnih zajednica s područja općine Dugo Selo potpisalo je samoupravni sporazum o gradnji komunalnih objekata — cesta, plinovoda, vodovoda, kanalizacije. Novac će se prikupljati samodoprinosom, te iz općinskog budžeta i fondova.

Dogovoreno je da se prvo asfaltira cesta kroz Prozorje, zatim da počnu radovi na cesti Ivanja Rijeka — Ruvlica, da se završi pločnik u Pavličev-

voj ulici u Dugom Selu, podigne most preko Lonje u selu Tedrovac.

Svi spomenuti radovi počeli bi još ove godine, a ostale bi se komunalije gradile sljedećih godina. Osim samodoprinosu u novcu, stanovnici dugoselske općine organizirat će i dobrovoljne radne akcije kako bi se program izgradnje što prije i lakše izvršio.

U DUGOM SELU, 12. KOLOVOZA:

Velika vatrogasna proslava

● Smotra vatrogasnih jedinica triju općina

U prošlom broju »Dugoselske kronike« objavili smo članak o vatrogasnoj smotri u kojem je naveden pogrešan podatak — da će se smotra održati 8. srpnja, a trebalo je da stoji 12. kolovoza. Dakle, 12. kolovoza o. g. održat će se u Dugom Selu velika vatrogasna proslava — smotra vatrogasnih jedinica za općine Dugo Selo, Sesevete i Zelinu.

Prema sadašnjem programu smotra bi trebala početi na spomenuti dan u 9 sati. Prikupljanje vatrogasaca, vatrogasnih jedinica i spremne bilo bi ispod vatrogasnog doma u Dugom Selu. Na ovome mjestu postrojavale bi se vatrogasne jedinice odakle bi krenule ulicom uz Sumariju Dugo Selo na glavnu cestu prema hotelu »Park« Dugo Selo.

Ispred zgrade Skupštine općine izradit će se tribina na kojoj će pokrovitelja ove vatrogasne smotre, predstavnike društveno-političkih organizacija i vatrogasne rukovodioce pozdraviti mimohod vatrogasnih jedinica. Svi vatrogasci i građani skupit će se u mjesnom parku u Dugom Selu, gdje će sve prisutne pozdraviti predsjednik Skupštine općine Dugo Selo, PAVAO

ŠKRLEC, koji je ujedno i pokrovitelj ove svečanosti.

Na ovoj svečanosti odnosno na svečanoj sjednici podijelit će se vatrogasna priznanja organizacijama i pojedincima za postignute uspjehe u radu, u datoj pomoći za unapređenje vatrogastva, za unapređenje ove dobrovoljne humane organizacije koja čuva i brani privatnu i društvenu imovinu od svih elementarnih i drugih nepogoda.

Prema predviđanjima, ovoj svečanosti trebalo bi prisustvovati oko 100 uniformiranih vatrogasaca, što će sigurno zainteresirati ostale građane koji će svojim prisustvom uveličati svečanost. Nakon službenog dijela nastavit će se narodno veselje.

Na svečanom otvorenju Doma kulture okupio se velik broj mještana Lupoglava

BORCI I DANAS U PRVIM BORBENIM REDOVIMA

(Nastavak s 1. stranice)

še bogate. I danas su oni u stroju u bici za nove društvene odnose i dosljednu afirmaciju radničkog samoupravljanja.

— Mi smo u stroju Titove revolucije i ostat ćemo dok smo živi — kažu borci. Isto bi poručili Ivan Crnić, Mijo Fakić i Marica, brat i sestra, i svih šesnaest palih boraca samo u ivanjeriječkoj četi. A ratnička kazivanja su bogata i poučna...

— Tko bi se prisjetio svih akcija! Mi smo bili, tako reći, na vratima Zagreba u kojem se nalazila glavna ustaške i njemačke vojske. Nismo se plašili dobro naoružanog neprijatelja. Razoružavali smo njihove patrole, minirali mostove... Godine 1942. u Oborovu iz općinske zgrade, u kojoj se nalazilo skladište oružja i municije, uspjeli smo im izvući sve i prebaciti našim drugovima na frontu. Noću smo preko veze iz Zagreba primali ilegalce komuniste i slali ih u borbu. To je bilo toliko dobro organizirano da nas neprijatelj nikada nije uspio otkriti ili uhvatiti — priča nam Ivan Skubić iz ivanjeriječke čete, na čijim grudima su okačena pored drugih odlikovanja i Spomenica 1941. Orden zasluga za narod I. reda i Orden za hrabrost I. reda.

● CVRSTA POVEZANOST PARTIJE I NARODA OVOG KRAJA

Evocirajući uspomene na ratne dane Zagrebačkog partizanskog odreda Pavle Zukića, predsjednik Regionalnog odbora SUBNOR-a Zagreb, pored ostalog je naglasio:

— Prije početka oružane borbe na ovom području je bio velik utjecaj KPJ. Komunisti su djelovali među narodom i objašnjavali mu ciljeve i ideje za koje se Partija bori. Zato u ovom kraju nema kuće koja nije sudjelovala u NOB-i. Još prije formiranja ivanjeriječke čete, 1943. godine, djeluju mladinske grupe koje predvode napredni članovi SKOJ-a i manje organizirane grupe koje zadaju velike brige neprijatelju raznim diverzijama i sabotazama.

Kada je 1943. g. u Preseki formiran Zagrebački partizanski odred, u njegov sastav su ušle i ivanjeriječka i posav-

ska četa. Formiranjem odreda pristizao je i sve veći broj boraca ovog kraja u njegove redove.

Na kraju, Pavao Žukina je pozvao borce da i dalje ustraju u borbi za dosljedno sprovođenje politike SKJ i za nove društvene odnose, te da se svestrano angažiraju na provedbi ustavnih amandmana, u rješavanju položaja boračke organizacije i materijalnih problema boraca.

● BIT ĆEMO BUDNI ČUvari TEKOVINA KOJE STE VI IZVOJEVALI!

— Objećavam borcima i narodu ovog partizanskog kraja da ćemo biti budni čuvari tekovina koje ste vi izvojevali zajedno s borcima naše revolucije i nećemo dozvoliti da ih bilo tko oskrnavi — istakao je pukovnik Mile Krpan, iz čije jedinice su mladi vojnici položili svečanu obvezu, a zatim im se obratio slijedećim riječima:

— Vi ste dali svečanu obvezu pred borcima ovoga kraja. Riječi koje ste vi danas ovdje izgovorili obvezuju vas na vjernost našem narodu, Titu i Partiji. Samo jednom u životu izgovaraju se ove riječi vojničke obveze. Dosadašnje generacije datu riječ su u potpunosti i do kraja održale... Vi danas riječi obveze dajete u miru i slobodi, a borci koji su to izvojevali davali su partizansku zakletvu i odmah kretali u borbu. Vi preuzimate obvezu da branite slobodu naše socijalističke samoupravne i nesvrstane Jugoslavije, da osigurate uvjete za nesmetani stvaralački rad naše socijalističke zajednice.

● DJEVOJAČKI CRVENI KARANFILI MLADIM VOJNICIMA

Nakon svečane obveze vojnici su iz ruku omladinki iz Ivanje Rijeke primili čestitke i crvene karanfile. Za vojnike to je ostao nezaboravan doživljaj. Evo što nam rekoše:

Tomislav Aleksić: — Danas sam se obvezao da ću biti primjeran vojnik. Mislim da ću se na taj način najbolje odužiti borcima koji su danas ovdje i riječima koje sam danas izgovorio.

Radovan Mandić nije krio svoje uzbuđenje: — Ne znam

da li mogu usporediti današnji dan s danom kad sam primljen u SKJ s 18 godina. Obveze pred Partijom, borcima i narodom su iste. U ovom trenutku shvaćam da sam postao i da ću biti građanin koji će vjerno služiti svom narodu, a kao vojnik bit ću odan i savjestan u izvršavanju vojničkih dužnosti i zadataka.

● SIN PRED OCEM RATNIKOM DAJE SVEČANU OBVEZU

Za vojnika Ivana Grubišća davanje svečane obveze bio je poseban doživljaj. Dok je on izgovarao riječi obveze u stroju, zajedno sa svojim drugovima, za to vrijeme njegov otac Vjekoslav, supruga Mirjana i 19-mjesečna kći Danijela s uzbuđenjem su čekali trenutak da otac čestita sinu, supruga mužu i kćerkica ocu!

A kad je tekst vojničke obveze bio gotov potrcali su mu u susret da mu toplo i iskreno čestitaju. Obratili smo se najprije njemu, vojniku:

— Ja sam danas naj sretniji u životu. Bio je ovo veliki i dragi doživljaj. Moju vojničku obvezu dao sam pred starješinama, borcima ovoga kraja, mojim ocem koji je isto borac, pa suprugom i kćerkicom. Ima li što ljepše i uzbudljivije u životu?! Ja moram opravdati povjerenje svih njih i sretan sam što sam u prilici da to učinim.

Ivanov otac Vjekoslav, ratnik i borac, nije mogao sakriti suze od uzbuđenja:

— Sjećam se kad sam ja davao svoju zakletvu 1941. kao borac I. splitsko-solinskog odreda, a moja zakletva je bila prva borba kod Sinja. Ta borba me obvezala pred KPJ i Titom da se borim i da idem do kraja, do pobjede. Mene kao ratnika, tenkista, ovaj dan čini posebno sretnim kad vidim svog sina gdje daje zakletvu pred svojim starješinama, drugovima, borcima i našom obitelji. Moja poruka sinu i njegovim drugovima je da služe svom narodu onako kao što sam služio ja i moji suborci!

Supruga Mirjana od velikog uzbuđenja jedva nam je rekla:

— Ne mogu to opisati: čini mi se tako kao da smo ja i

Tata vojnik — na trenutak u krugu svoje obitelji

Danijela zajedno s Ivanom bili u stroju i dali obavezu...

Ivan je iz naručja malu Danijelu spustio na krilo majci i ponovo stao u stroj sa svojim drugovima, čvrsto odlučan da bude dobar vojnik, sin, suprug i otac. E, pa čestitamo ti i mi, vojnice Ivane

Grubišću, jer toja obveza je zaista velika!

S velikog narodnog zbora u Ivanjoj Rijeci upućeno je pozdravno pismo predsjedniku Titu od strane boraca i naroda ovoga kraja.

M. Bešir
Snimio: D. Maksimović

Planski unapređivati poljoprivredu

(Nastavak s 1. stranice)

koja ima smrtni slučaj. Kako su ova pitanja kod nas uređena i kolike su cijene pojedinih usluga, može se vidjeti u prilogu ovog lista — Službenim novinama Skupštine općine Dugo Selo.

ORGANIZIRATI POLJOPRIVREDNU SLUŽBU

Značajna diskusija vodila se i u vezi problema Poljoprivredne stanice Dugo Selo, ustanove koja nema riješeno pitanje financiranja, koja nema program rada ni rukovodioca. U raspravi o statusu ove radne organizacije utvrđeno je da u komuni mora biti organizirana služba za unapređenje poljoprivrede i stočarstva. Na koji način i putem kojih radnih organizacija će se ovaj posao voditi — stvar je općinskog programa u oblasti poljoprivrede, kojeg do sada zapravo nije ni bilo. Odlučeno je da će u stvaranju tog programa sudjelovati organizacije koje se bave poljoprivredom i njihovi stručnjaci te individualni poljoprivrednici putem svojih predstavnika u Savjetu za poljoprivredu i Fondu za unapređenje poljoprivrede i stočarstva Općinske skupštine.

Konkretan prijedlog programa Skupština će razmatrati u mjesecu rujnu ove godine. Programi će obuhvatiti privatni i društveni sektor, a bazirat će se na Amandmanu 10. Ustava SRH, koji omogućava da se Poljoprivredne zadruge postave prema poljoprivredi kao organizirani stručni servisi, koji će poticati veću proizvodnju, te zajedno s

proizvođačem putem otkupa osiguravati sredstva za reprodukciju na unapređenju poljoprivrede. Tako je u drugi plan došlo pitanje Poljoprivredne stanice i njena dva radnika, tim više što ovi radnici — poljoprivredni stručnjaci nisu učinili niti predložili ništa što bi predstavljalo realnu mogućnost rješavanja njihovog pitanja i pitanja unapređenja poljoprivrede, koja su usko vezana.

Dana 27. 6. 1973. godine navršile su se dvije tužne godine od prerane smrti našeg dragog sina, supruga, tate i brata

MATE LUKINCA

Zahvaljujemo svima onima koji ga se još uvijek sjećaju i kite njegov grob. Posebno hvala kolektivu Vodne zajednice na njihovoj pažnji prema nama.

Zahvalni i neutješni roditelji, supruga i sin Silvio.

OGLEAS

Prodajem štenad, oštrodlake njemačke ptičare, otac šampion u radu 1970. g. Proletna uzgojna utakmica I. nagrada. Poljska proširena utakmica I. c nagrada

Majka vrlo dobra. Upitati Borisa Mahača Dugo Selo, Domitrova 6.

Ratni komandant II. bataljona Zagrebačkog partizanskog odreda, IVICA OZBOLT-SOKOL, izvršio je smotru preživjelih boraca ivanjeriječke i posavske čete

Vlado Makar — zapisničar toplih treptaja podravske ravnice

Vlado Makar rođen je u Zagrebu 9. ožujka 1946., ali je porijeklom Podravec, iz podravskog mjesta Đurđevca odukle su mu i roditelji, i djed i baka. Intimno je vezan za Podravinu u koju dosta često odlazi da po ne znam koji put vidi još poneki zaboravljen treptaj ili šumor, da vidi još koji starinski kotač, »ogreblicu«, »sito ili korito«, da vidi »struganju ili obrisača«. Ukratko, Vlado i kao čovjek i kao umjetnik korjenito je i temeljito povezan za svoj rodni kraj. Kao umjetnik, on je njegov tumač, njegov ambasador.

Podravina koju ćemo susresti na eksponatima Vlade Makara, u stvari više ne postoji. Ta je Podravina izumrla, to je Podravina »podravske polke i čardaša«, »čehanja perja«, »srabljičev i rišelja«, to je Podravina »prebiranja na bore i na klačnike«, »tkanja, dupljanja i našivavanja«. To je, u stvari, Podravina prije prodora tehnoloških izuma na selo, kad se kosilo rukama, kad su četiri kosca bila potrebna za svega jednog ral; to je Podravina starih »pječica i ogreblicica«, vesele »pajdašije« i »mozganja o porezu, deci i ljubavi«.

U njemu tu ljubav prema rodnom kraju budi majka njegova koja je i samo ljubitelj podravskih vezova, »naštkova«, »štikanja i heklanja«, a ljubav prema starinama probudena je u njemu već od rana djetinjstva.

Ni kao čovjek ni kao umjetnik, Vlado Makar nije nasrtljiv, već tih, povučen i miran, odan svojim sanjarijama i planovima, sjećanjima na ledine i livade gdje provodi djetinjstvo. Sjećanja svoja nastoji razbuktati i oživotvoriti na svojim slikama. Zahvaljujući toj njegovoj tihoj i nenametljivoj naravi o njemu se malo zna, premda zaslužuje da se o njemu čuje i zna više. Do sada je izlagao na kolektivnim izložbama u Đurđevcu (1970), u Poreču (1972.) i Haludovu (1972.). 1973. priređuje prvu samostalnu izložbu svojih slika u Samoboru pod naslovom »Senje i tenje« (»SNOVI I SJENE«). Nedugo zatim priređuje samostalnu izložbu u Dugom Selo.

Na njoj je izloženo dvadesetak eksponata, uglavnom ulja na staklu, nejednaka formata, ali i nejednaka umjetničkog dometa. Tu ćemo naići na sasvim jednostavne idilične i tople zapise podravskog pejzaža s jasno izraženim smislom za prezentiranjem i pobuđivanjem poetičnih štimunga bez većih pretenzija, ali i duboko i jasno razrađene studije ljudskih unutarnjih pobuda, jasno razrađenu i određenu psihičku završanu jednog podravskog »japice« koji u podmaklim godinama pravi inventuru svojih padova i uspona pa na kraju, tužno, vajno i rezignirano, zaključuje da je taj život nečuvano brzo prohujao.

Uglavnom radi i u maniri i u tehnici naive. Tek u razradi detalja, u minucioznom udubljavanju i produbljavanju eksponati »Studeranjske«, »Putničke«, »Kotec«, »Vu dvoru«, »Matija Gubec« prelati u neki rustikalni akademizam, u nekakvu koloriranu »gospočinju«. Inzistira na razradi fizionomija i karakternih čovjekovih presenečenja. Miris na akademizam naročito je prisutan na opusima na kojima predoča-

va ljudske spodobе obremene unutaršnjim košmarima i vrtložima, razmišljanjima o prolaznosti života ljudskog, »mozganjem o porezu i ljubavi«, svojim izgaranjima i pregaranjima, ali i onda kad izgrađuje detalje (ruke, cvijet, oči na slici »Studeranjske«). Neki detalji izvedeni su, moglo bi se reći, i »prečisto«, a na štetu dražesne sirovosti koja je toliko svojstvena naivi.

Radi sporo, polagano, no to mu ne može biti zamjerka, jer je temeljit. Prije nego što prilazi izradi slike, obavlja temeljite pripreme, izrađuje skicu olovkom, određuje raspored objektiviteta u prostoru, naznačuje boje i nijanse tako da mu kod samog izvođenja ništa ne promakne. Cinjenica je da većina naivaca ostavlja svoje likove u sredini likovnog lokaliteta, ili ih prikazuje s leđa, ovlaš i bez dubljeg »čičkanja«, opterećujući ih samo nekim vanjskim ukrasima koji sami po sebi ništa ne govore, ali su, valjda, dražesni i, dabome, moderni (zakrpe na hlačama koje su povezane debelim užetom), plašeći se valjda temeljite razrade ljudskih fizionomija. Vlado Makar, naprotiv, dovoljno je smion. Bez ustezanja dovlači likove u prvi plan, bez ikakve bojazni svoje stikove i likovne prostore snjelo naseljava »majkicama«, »japicama«, »težakima«, »mokrimske« i »kanasima«, a onda ih, skoro uvijek u enfacu, natopi dovoljnom količinom humanizma, optoči ih i oplemeni ljudskim elektricitetom.

Medu naivcima su rijetki portretisti. Bez ustezanja možemo savjetovati Vladi Makaru da nastavi »jesati« svoje »majkice« i »japice«, jer u tome pokazuje sasvim dovoljno smisla, nerna, žara i dara, artistske egzibicije.

Podravec je u suštini filozof, »mudrijaš«. On razmišlja o svemu. Njega zanimaju sve relacije ljudskog djelovanja i postojanja. Podravske poslovice su za to najbolji dokaz. Vlado Makar je isto tako mističar. On svoje vizuelne misli transponira u svoje slike. Eksponati mu vrve simbolikom, nekim jednostavnim rahlim, da tako kažemo, domaćim simbolima, kakvima inače vrvi njegov rodni domaći komadić aluvijalnog i diluvijalnog grunta.

»Ranjeni jelena« koji je pastelno, mekano i prozračno zelen, izražava svoju beznadežnost nastala stanja, ali i osupnuti grč želje za životom. Nagon življenja jači je od smrti koja je vidljiva, koja je neumitno približava. Prazan i staklen pogled ranjene životinje, impozantnost rogovića koje dominira središnjicom slike — to je u stvari pacifistička i filozofska poruka, to je rebelsvo protiv bilo kakova ubijanja i nasilja, to je jasno izražena vjera u prve humane dimenzije kao jedino ispravne.

Jak umjetnički poriv za izražavanjem čovjekova podteksta, za izražavanjem čovjekovih unutarnjih vatrića, krije-sova i ponornica kao i želja za podavanjem i prezentiranjem ljudskih karaktera dali su kao rezultat »Počinek«, »Studeranjske«, »Vu dvoru«, »Matiju Gupca«. U »Počinku« centralna figura data je dobro u pojednostinostima, karakterne crte su jasno i određeno izražene. Za razliku od »Studeranjske«, gdje je čovjek ogrezao u najdublju dubinu razmišljanja,

»Počinek« izražava stanje o-puštenosti, zadovoljstva slatkog i skoro prijatnog umora. Riješeno je sve što treba riješiti i sada se može bezbrižno sjediti kraj peći, pripaljivati lulu grančicom i mozak pustiti na pašu, prepustiti ga slučajnim mislima, sanjarima i snovidenjima.

Piše:

**MIROSLAV
DOLENEC**

U umjetničkom smislu slika »Počinek« odražava zavidan stupanj vještine u komponiranju i u razmještanju objektiviteta u realitetu, i u kolornoj nje greške u davanju igre svje-razigranosti, iako postoje matlog i tamnog, u razradi kontrasta. Eksponat »Na paši« po mnogočemu je nov. Centralne figure su u stvari krave. Nije

toliko bitna simbolika u tome što je jedna krava smeđa s bijelim točkicama, a druga žuta sa smeđim pjegama. Dobro uočen detalj: krava se uzela čuditi izrazito žutoj vjeverici, kao da se čovjek ne bi čudio! A druga stala jesti šešir pospanog pastira koji se bezbrižno, koliko je dug i širok, opružio u hladovinu, do zla boga bezbrižan, neopterećen modernim jurnjavama za »penezima«, trkom za blagodatima suvremena standarda.

Medu uspjelije slike spada i »Putnik«. Na toj slici prikazan je jedan tipičan podravski Štef koji se otputio u debeli bijeli svijet, ostavljajući kod kuće svoju Trezicu i svoje iviče-mariće koji baš ne shvaćaju što se to zbiva s njihovim »japom«. Tipičan je zapravo taj Štef i za kraj i za način mišljenja u tom kraju. Prije dvadeset godina jedva bi se odlučio da ode do Zagreba, a sada, evo, kreće u Hamburg i u razne druge gradove Evrope. Malo iz nužde, malo iz objestit! Sada nosi debeo, nezgrapen kofer, a vratiti će se zacijelo na željeznim konjskim silama!

Vlado Makar u slikarskom je smislu samouk, ali upornim radom dostiže zamjenu zanatsku vještinu. Kompozicije su mu dobre, boje vedre, tople, prozračne, a tematika razbija Na prijašnjim, prvim radovima, znalo se dogoditi da mu se boje malo i posvade, no na novim radovima napredak je vidljiv: boje su plasiране bez mrlja. Evidentno je da ga malo »proganja« zelena boja (»Ranjeni jelena«, »Studeranjske«, »Pralje«), ali se još ne može sa sigurnošću odrediti je li to slučajno, ili je to neko unutarnje njegovo opterećenje.

Iako još uvijek traži svoj put, premda je podosta nesiguran u izboru tema, a što se najbolje vidi po njihovoj šarolikosti, Vlado Makar je umjetnik koji ima i žara i dara. On nam ima što reći! Njegovo tiho nenametljivo simfonično govorenje, koje podsjeća na starinska treperenja »cimbu-lja«, treba podržavati!

Miroslav DOLENEC

Prvi glas prigorsko-posavskog kraja

Stolno-teniski klub »Jedinstvo« Dugo Selo u suradnji s Općinskom konferencijom SO Dugo Selo radi na realizaciji spektakla »Prvi glas prigorsko-posavskog kraja, ili prvi glas komune Dugo Selo, koji bi se trebao održati sredinom listopada ili početkom studenoga 1973. god. Ukoliko će pripreme biti izvršene u komunama koje spadaju u prigorsko-posavski kraj od kraja, bio bi to festival najboljih glasova pjevača-amatera održan uopće do sada kod nas.

Ukoliko se ne nađe zajednički jezik s ostalim komunama, što se tiče termina i priprema, održat će se »Prvi glas komune Dugo Selo«, koja smotra mladih pjevača ne bi po veličini ništa bila slabija od prve.

Prvi glas prigorsko-posavskog kraja imao bi karakter putujućeg festivala najboljih pjevača, dok bi se finale održao u Dugom Selo, i to iduće godine na bazenu na Martin-brijegu u sklopu ljetnih večeri »Martinske noći«.

Postoji velika mogućnost da ove akcije pomognu i radne organizacije Dugog Sela. Organizacioni odbor obavještava ovim putem sve mlade pjevače zabavnih i narodnih melodija, koji žele nastupiti, kao i voditelje, koji bi vodili program, da se prijave kod Željka Lojna u zgradi Općinskog suda Dugo Selo, soba br. 2, od 8—14 sati, najkasnije do 15. rujna 1973.

Mladi voditelji bit će odabrani na posebnoj audiciji.

Od urednika Lojne Željka nismo mogli saznati kakvo nam iznenađenje sprema u bloku od 20 minuta, ali vjerujemo da će se u njemu naći i vidjeti stariji Dugoselčani tako, da ćemo u neku ruku imati vremenoplov od 1948. godine.

U posljednji trenutak saznali smo da postoji i moguć-

nost kroz cijeli program vidjeti i najnovije modele mo-

Crveni karanfil

Crveni karanfil je nježan cvijet, ali veliku snagu u sebi ipak skriva. On je simbol rada! Svaki će radnik za svoj praznik, crveni u radničku krv umočeni, karanfil na radno odijelo staviti. Iz tog karanfila plamsat će vatra, gorjet će borba slobode. U njemu će živjeti rad. Gorjet će crveni karanfil u svakom srcu na svakom dlanu, u svakom oku! Pa čak će i zvijezde te večeri slavija plamsati poput karanfila. Plamsat će i mirisati crveni karanfil. Plamsat će simbol rada. Na dimnjaku tvornice, na zidu radne hale i na ponekom stroju, na radničkom dlanu, na zvjezdanom nebu i na radničkom slavlju cvjetat će crveni karanfil, cvjetat će simbol rada!

Mirjana Klepac

KONCEPCIJA OPĆENARODNE OBRANE ZAHTIJEVA
SUVREMENO OBUČAVANJE VOJNIKA

Vojnici dobili svoj „fakultet“

U garnizonu JNA u Dugom Selu vojnici su dobili za svoj praznik, 16. srpanj — Dan tenkista novi nastavni objekat sa suvremenim kabinetima opremljenim elektronikom i drugim nastavnim pomagalicama. Svečanom otvaranju popularno nazvanog »vojničkog fakulteta« prisustvovali su dvoje visokih gostiju JNA i predstavnici općinskih sekretarijata narodne obrane zajedno s predsjednicima općinskih skupština iz Dugog Sela, Sesveta, Zelina i Ivanić-Grada. Ove su općine jednim dijelom sudjelovale u investiranju ovog nastavnog objekta, u kojem će pored vojnika stjecati znanje i pripadnici teritorijalnih, omladinskih i tvorničkih jedinica.

— Ovo je izgradnja prve faze u programiranoj nastavi, a uskoro ćemo pristupiti i drugoj fazi koja će, kad se završi, predstavljati jedinstven i potpun centar za obuku svih struktura našeg društva, a posebno omladine i radnika — istakao je pukovnik Mile Krpan, komandant jedinice, u svom prigodnom govoru.

U prvoj fazi izgradnje ovog suvremenog nastavnog centra utrošeno je oko 600.000 ND, a 50% od planiranih investicija za ovu fazu radova ušteđjeli su dobrovoljnim radom vojnici i starješine iz jedinice pukovnika Krpana i na taj način praktično osigurali sredstva za daljnju dogradnju i modernizaciju centra.

U sklopu nastavnog centra otvoren je i garnizonski muzej u kojem su smješteni dokumenti i eksponati II. korunaške i V. hrvatske briga-

de, čije danas tradicije nastavlja ovaj garnizon. Jedan dio u ovom muzeju posvećen je Dugom Selu i njegovom doprinosu NOB-i, te kulturnim, privrednim i drugim dostignućima ovoga kraja.

— Paralelno ćemo popunjivati muzejsku zbirku naše jedinice i Dugog Sela, kažu nam vojnici muzealci.

Za posebne zasluge na izgradnji nastavnog centra nagrađen je velik broj starješina i vojnika. Posebno su zaslužili da se istaknu: vodnik Milan Stojković, poručnik Đuro Cesar, vojnici jedinice kapetana Ljubičića i kapetana Stevanovića, inž. vodnici stajisti Slobodan Predojević i Ferid Softić, te vojnici Milan Biljan, Milan Radaković, Lajoš Beker, Svetozar Urošev, Razim Mušić, Laslo Turajl i Vladimir Tot.

M. BESIR

Snimio: D. MAKSIMOVIC

U povodu 16. srpnja — Dana tenkista čestitao je vojnicima dugoselskog Garnizona njihov praznik generalmajor FILIP JANDRIJEVIĆ

Gosti i uzvanici, u pratnji svojih domaćina, vojnika dugoselskog Garnizona, s velikim zanimanjem razgledali novoootvoreni ABH kabinet

Generalmajor Jandrijević u društvu domaćina pukovnika Mile Krpana u srdačnom razgovoru s vojnikom Milanom Bešivom prilikom razgledanja novoootvorenog muzeja

Mali oglasi

POLJOPRIVREDNICI — VLASTNICI TRAKTORA »URSUS«!

Mehanička radionica Božjakovina zastupa »Poljoopskrbu« uvoznika traktora »URSUS«; servisna služba u garantnom roku i izvan garantnog roka, na potpunom održavanju. Mehanička radionica

obavlja i ostale popravke na svim vrstama traktora i poljoprivrednih strojeva u Božjakovini.

Popravljam i radim nove sve tapetarske stvari. Obratite se na: TOMO VOLF, LUKARIŠĆE 6a, Dugo Selo.

Vepar prouzroko- vao prometnu nesreću!

Ovih dana dogodilo se zaista nešto neobično — neobično, barem za naše područje. U selu Gračec vepar je prelazio glavnu cestu između Gračeca i sela Lonjice te podletio pod osobni automobil »tanus 12 m« kojim je upravljao Zvonko Hrenar iz Zagreba.

Od udara životinja je uginula, a na osobnom automobilu učinjena je šteta od 4.000 dinara. Vozač osobnih kola odmah je o tome obavijestio SJS Dugo Selo, te je na mjesto nezgode izišao prometni milicionar Josip Hržan, koji je pored ostalog kao lovac postupio po lovačkim propisima i predao vepra nadležnom lovačkom društvu.

Inače, na našem području rijetko se javlja ova vrsta životinja — jedino u prolazu, u traženju hrane, prelaze preko ovog područja.

POVODOM 16. SRPNJA — DANA TENKISTA

Hrabri partizanski tenkisti

Poznate su mnoge borbe u kojima su partizanski tenkisti zadavali odlučne udarce neprijatelju i bili strah i trepet za njega i njegove sluge. Listopada 1941. partizanski tenkisti sudjeluju u borbi za Kraljevo, u Hercegovini legendarni Sava Kovačević upotrebljava tenkove u borbi s Talijanima. Partizani Like 1942. g. s tenkovskim vodom siju smrt među neprijateljima i oslobadaju uz podršku ostalih jedinica veći dio svoga područja. Ovdje, na domaku Zagreba, u Zumberku i Sloveniji, Titovi tenkisti pronose slavu partizanskih osloboditelja, a krajem 1943. g. pa do kraja rata partizanski tenkisti uništavaju snage okupatora u Gorskom Kotaru, Kordunu, Lici i Baniji.

U jesen 1943. g., nakon kapitulacije Italije u središnjem dijelu Hrvatske formiran je od zarobljenih tenkova tenkovski bataljon Glavnog štaba partizanskih odreda Hrvatske, mada je i ranije, od jeseni 1941. g., u sastavu partizanskih brigada i divizija bilo više tenkovskih vodova i četa.

Po naredjenju druga Tita 1944. g. prikuplja se jedan broj partizana tenkista i upućuje u naše baze u Italiji. Oni na tenkovima dobivenim od saveznika izvide obuku, da bi na današnji dan 1944. g. bila formirana 1. tenkovska brigada NOVJ-e, a njezin prvi komandant bio je narodni heroj Vojo Radić, radnik iz Kragujevca.

Preko Visa brigada se pred kraj 1944. g. iskrcava u Splitu i Dubrovniku i od tada pa sve do oslobođenja zemlje postaje strah i trepet neprijatelja. Najveće uspjehe brigada je postigla u borbama za oslobođenje Bihaća, Knina, područja Like, Gorskog kotara i Hrvatskog primorja, da bi čuvenim marš-manevrom već 1. svibnja 1945. godine s drugim jedinicama IV. jadranske armije oslobodila Trst, a jednim dijelom snaga, poslije nekoliko dana, i Celovec u Austriji.

FELJTON

Zapisi Miroslava Krleže o dugoselskom kraju

Suvremeni hrvatski i jugoslavenski književnik MIROSLAV KRLEŽA

Miroslav Krleža rođen je 1893. godine u Zagrebu, gdje je završio 4 razreda gimnazije, a zatim je pohađao Vojnu kadetsku školu u Pečuhu i Vojnu akademiju u Budimpešti. Godine 1912. bježi iz Vojne akademije i želio se priključiti srpskoj oslobodilačkoj vojsci, ali ga nisu primili tj. odbijen je pod sumnjom da je austrijski špijun. Već tih godina počinje objavljivati svoja velika djela.

Krleža je primljen u Komunističku partiju 1920. godine, da bi 1939. godine bio isključen radi toga jer se protivio mnogim nazadnim stavovima na književno-teorijskom i filozofskom području. Borio se protiv dogmatizma u znanosti i umjetnosti i dostojanstveno branio slobodu umjetničkog stvaranja. Krleža je bio među rijetkima u međunarodnim razmjerima i u međunarodnom radničkom pokretu koji se kao član Komunističke partije od samog početka suprotstavio dogmatizmu. Krleža je vraćen u Partiju odmah po završetku revolucije.

Naslovne stranice časopisa »Plamen«, »Književna republika«, »Danas« i »Pečat« koje je uređivao i izdavao Miroslav Krleža, koji su bili potpuno lijevo orijentirani i oko kojih su se okupljali mladi i napredni književnici

I mi u Dugom Selu smo učili napamet i recitali u kasnim noćnim satima, u onoj danas maloj drvenoj kućici preko puta zdravstvene stanice, u jednoj maloj mračnoj sobici Đuke Kosaka, Krležine »Balade Petrice Kerempuha«. To smo također čitali i recitali na Martinu, kod Predavca, kod Stefa Bobinca i u mojoj »kuharnici«.

Krleža je imao ogroman utjecaj na inteligenciju, na radnike i seljake, pa je naš književnik, seljak Slavko Vurić znao napamet »Balade Petrice Kerempuha«. Krleža je i u svome dnevniku (koji je štampan u časopisu »Forum« za ožujak 1973. godine, a koji izdaje Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti), u Dugom Selu, na stranici 319. od 21. V 1961. napisao:

»U 3 sata popodne izlet do Bjelovara preko Sesveta i Dugog Sela i Božjakovine sa Vasekom«.

Prošli smo kroz Dugo Selo (selo koje je doista dugo) uz ruševine Draškovićeve dvorca gdje je Stipa Radić proveo go-

dimu-dvije kao informator grofovskog sina. Dopremio naš Stipa, jednog dana puna taljiga hrvatskih knjiga, na neizrecivo čuđenje grofice, iznenadene da se u Hrvatskoj štampaju hrvatske knjige, pa još i toliko da ih ima puna kola, što Stipa ističe u svojim uspominama sa zaista dirljivo bezazlenim rodoljubivim ponosom.

Tu, u Dugom Selu, godinama je žario i palio slavni tribun HSS-a Predavec, a tu su ga jedne noći i ubili iz zasjede šestojanuari, koji su kasnije godinama hladnokrvno uživali u svojim političkim imunitetima i nikada ih nitko nije pozvao na odgovornost zbog onog podlog umorstva.

Na putu za Božjakovinu, lijevo, u suncu iznad vinograda, Brckovljani. Kornelije kod

Piše:

BRANKO SRUK

svoje sestre u Brckovljanima, o, Gospode gdje je to uživao godinama sigurno skolništvo. Nije u partijskim zapisima progovorena ni jedna riječ o bezimnim statistima, o onoj čednoj družbi partijskih simpatizera (svojte, zetova, sestara i familije); a bilo ih je mnogo i svi su bili upleteni u opasnu igru oko sakrivanja partijskih ilegalaca na bijegu. Sve je to trajalo godinama, hajke su bile za partijcima neprekidne i uvijek podjednako opasne. Bilo je u toj svojti političkih indiferenata, a ipak su otvorili svoje gostoljubive domove progonjenoj raji, riskirajući ne samo opstanak obitelji nego i vlastite glave. Tako je i Kornelijev šogor, bilježnik u Brckovljanima, bez pitanja pružao sklonište svome Augustu za prvu noć, da izbjegne hapšenje, a njihov odnos bio je sentimentaln. O Brckovljanima Kornelije uvijek bi govorio sa blagom čežnjom.

Ja sam u ovoj našoj »Dugoselskoj kronici« pisao mnogo o Augustu Cesarcu i o njegovom radu u Brckovljanima, o onoj sobici na tavanu gdje je napisao svoj roman »Zlatni mladić« a čiji su se događaji odigrali uglavnom u Gručecu i u kući gdje danas živim. Prilikom proslave 50-godišnjice naše Partije ja sam također pripremio jednu televizijsku emisiju, koja je bila i prikazana, o životu i radu Augusta Cesarca u Brckovljanima.

U Dugom Selu se rodio 1910. godine Stjepan Kokot, po zanimanju krojač, koji je također bio prijatelj i drug književnika Miroslava Krleže, kao i druga Tita. U Zagrebu, u Kuljevićevoj ulici br. 31, Stjepan Kokot je imao stan koji je zapravo bio stan Partije, gdje su se održavali sastanci Centralnog komiteta i gdje su dolazili drugovi Bakarić, Anka Berus, književnik Stevo Galogaža i drugi. Galogaža je ovdje tiskao i uređivao svu ilegalnu partijsku štampu pa tako i neka Krležina djela.

Poslije dvije godine Kokot je morao napustiti ovaj stan i preseliti u Medulićevu ulicu br. 16, u dvorište, gdje je bila ilegalna štamparija CK, a kao »stasada« — krojačka radionica, gdje je Kokot primao mušterije: zapravo, i ovo je bio stan u koji je dolazio i Tito. U ovom stanu je Galogaža, kojega su ustaše ubili, ilegalno uredio i štampao Krležina djela, među kojima i »Golgotu«.

Mislim da nitko nije mogao bolje dati ocjenu velikog djela hrvatskog pisca Miroslava Krleže kao što je to učinio drug Tito u svojem pismu prilikom piščeva 80-tog rođendana, a koje u cijelosti glasi:

»Dragi druže Krleža, Povodom tvog osamdesetog rođendana, Jovanka i ja šalje-mo ti najtoplije čestitke.

Želim, u isto vrijeme, da ti uputim riječi priznanja za tvoje svestrano i obimno djelo. Svojim izuzetnim nadahnućem, misaonošću, energijom i širinom znanja, u jednom dugom vremenskom periodu, ti si dao pečat našoj kulturi. Veličina tvog djela je u tome što su se tvoj stvaralački napor i tvoja plodna literarna aktivnost povezali s marksističkom spoznajom društvenih

zakonitosti, izrastajući u opredijeljeno društveno angažiranje za stvar slobode i progres.

Kao stvaralac i humanist dao si neprocjenljiv doprinos kulturi ne samo hrvatskog, već i svih naroda Jugoslavije, i njenoj afirmaciji u svijetu. Posebno treba istaknuti tvoju ulogu u koncipiranju i ustrajnosti u realiziranju velikog projekta Enciklopedije Jugoslavije. To djelo ne predstavlja samo uobličavanje historije i kulture naroda Jugoslavije, već ono razvija i njihovu svijest o samima sebi i podstiče ih na dalje stvaralačko angažiranje u stremljenjima ka daljnjem razvitku našeg samoupravnog socijalističkog društva i obogaćivanju međusobnih veza koje jačaju Jugoslaviju kao zajednicu slobodnih i ravnopravnih naroda i narodnosti.

Želim ti, dragi druže Krleža, da te još dugo godina posluži dobro zdravlje i da svom djelu dodaš i nove priloge za dobrobit i daljnji svestrani napredak naše socijalističke zajednice«.

I mi se pridružujemo čestitkama u povodu 80. rođendana Miroslava Krleže, čija je ličnost i veliko djelo poznato ne samo u našoj zemlji nego i u Evropi i u svijetu.

Stjepan Kokot iz Dugog Sela istaknuti organizator i član Komunističke partije, prijatelj druga Tita i Miroslava Krleže.

MALA REPORTAŽA O DUGOSELKIM AKTIVISTIMA CRVENOG KRIŽA

PLEMENITI I VRIJEDNI ENTUZIJASTI

Nesebičan rad za pomoć čovjeku koji je u nevolji ili čak životnoj opasnosti — ne voli propagandu, reklamu, jer takav rad ima najveću nagradu u vlastitom zadovoljstvu, da radi nešto dobro i plemenito. Ima i kod nas i te kako mnogo takvih ljudi, za koje javnost ni ne zna. U prilici sam, često vidim na djelu tihi, ali zato veliki i neobično korisni rad pravih idealista u našoj općini. Ne znam odakle bih počeo, no, svedjedno je gdje počnem, jer je svaki takav primjer pojedinačno posebno lijep.

Uzmimo samo aktivistkinje kod poslova oko dobrovoljnog davanja krvi za naše bolnice. Koliko truda treba da se nabavi dobro meso, posebno kada je nestašica, dobro vino i ostalo, opsežna administracija, priprema prostorija, priprema hrane, koja se sprema u privatnoj kući, već godinama, kod **Marije Trupec**, priprema paketa za davaoce krvi. Mislim, da je inače golem posao oko uređenja čitave male bolnice u općinskoj zgradi, sa sobom gdje davaoci krvi pojedaju dobar obrok i malo razgovore, a nakon dovršenog davanja krvi pospremanje prostorija tako, da se rad općinskih službi drugi dan nastavi bez zastoja.

Istaci posebno treba, kako to sve funkcionira bez riječi, s puno volje i ljubavi, mirno, rekli bi — slobodno, baš kao dobar švicarski sat. Ide to tako već godinama, bez ikakve nagrade, bez pohvale. Dosta se ovako može raditi samo iz čistog idealizma, sa sviješću da se čini dobro čovjeku, a takva svijest je i najveća nagrada. Ovo se ne da opisati, to treba vidjeti! Ili drugarica, i to abecednim

Moram ipak navesti imena redom, jer se ne bi moglo ni u kom slučaju pojedinačno izdvajati pojedine drugarice, da se ne bi povrijedio čitav taj složni kolektiv:

Milka Bjelobrk, Ivka Cobo-
vić, Ljubica Divan, Marija
Hajdin, Anica Hrcet, Marija
Holjevac, Dragica Juraković,
Fanka Keles, Borka Kličan,
Dragica Kocet, Anka Lasan,
Anka Obučina, Barica Pavlo-
vić, Marija Pempcer, Slava Pre-
sečki, Ljerka Rakić, Marija
Sarić, Katica Trupec i Marica
Trupec, te Ana Vukelić.

Dobrovoljni davaoci krvi čine poseban i častan dio ovoga rada. Već sam pojam — besplatno i dobrovoljno dati svoju vlastitu krv bolnici, da spasi život nekom čovjeku, znači krajnju nesebičnost i ljubav prema bližnjemu. Ima tu osoba svih zvanja, muškaraca i žena, mladih i starih, koji čak i požuruju aktivisti, kada će biti davanje krvi. Ima ih sa zlatnom značkom, za najmanje deset puta datu krv, sa srebrnom značkom za najmanje pet puta datu krv, itd.

Nabrojiti ćemo one za zlatnom značkom:

Iz Dugog Sela: Anka Basta-
šić, Bogdan Bogdanović, Ivka
Cobović, Katica Davidović,
Božena Divan, Jagica Divan,
Ankica Galoši, Ivan Habeković,
Ivan Jovanović, Vlado
Kandučar, Slavko Koberec,
Ivan Krapec, Zdravko Kotar-
ski, Đuro Lasan, Ivan Marko-
vić, Marica Marković, Mijo
Mihir (Mate), Magda Nežić,
Milan Oračić, Barica Pavlović,
Rajko Pasinec, Marica Picek,
Marija Pišteljak, Ružica Sve-
tec, Franjo Safran, Jelka Sa-
fran, Ružica Smit, Stjepan
Štefanović, Ivica Tuđa, Ljuba
Vinek, Vid Vinek, Slavica
Vrabec, Drago Vrtarić, Boris
Zovko.

Iz Kopčevca: Josipa Svego-
vec

Iz Kozinščaka: Marija Ma-
hać

Iz Leprovica: Draga Pavlić
Iz Lukarišća: Ana Balog

Iz Lupoglava: Slavko Meg-
lić, Jelka Planinec, Marija Su-
horitec.

Iz Obedišća: Mijo Cesar
Iz Ostrne: Ruža Kučar, Ana
Muhin, Marija Muškon, Ruža
Novosel, Marica Pavlič, Mara
Srećić, Kata Sekutin.

Iz Prozorja: Marica Grgo-
šić

Srebrnu značku su dobili:

Iz Bjelovara: Danijel Cobo-
vić

Iz Brckovljana: Dragica
Matoić, Katica Srpak, Jagica
Veselin.

Iz Hrebince: Josip Cesar

Iz Ježeva: Josip Muhin

Iz Kopčevca: Josip Svego-
vec

Iz Leprovica: Mara Plavić,
Slava Plavić, Marija Pužek.

Iz Lukarišća: Petar Kulaš

Iz Lupoglava: Katica Covan

Iz Oborova: Stjepan Kele-
men

Iz Ostrne: Marija Doležar,
Mara Habečić, Vid Muhin,
Draga Novak, Draga Pavlič,
Magda Topolko.

Iz Prevlake: Katica Staži-
janec.

Iz Prozorja: Jagica Grgo-
šić

Iz Puhova: Blaž Guštek

Iz Rugvice: Dragica Smol-
ko

Iz Štakorovca: Barica Ci-
maš; i na kraju kao najbroj-
niji:

Iz Dugog Sela: Anka Basta-
šić, Vlado Babok, Bogdan Bo-
gdanović, Pero Brbot, Dragi-
ca Brestovec, Marica Brlek,
Katica Davidović, Zvonko Do-
mjan, Tomo Dupelj, Božena
Divan, Jagica Divan, Katica
Frančić, Štefica Gabud, Anki-
ca Galoši, Tomo Haler, Lju-
bica Haleuš, Blaž Horvat,
Stjepan Hrenović, Zvo-
nimir Ivak, Boja Ivezić,
Drago Jakić, Ivan Jam-
brećec, Ivan Jovanović, Nata-
lija Jurčević, Stjepan Jurec,
Vlado Kandučar, Ivica Kon-
čić ml., Zdravko Kotarski,
Slavko Koberec, Ivan Krapec,
Đuro Lasan, Ivan Lasan, Jagi-
ca Lukinac, Dragica Mahać,
Ivan Marković, Marija Mar-
ković, Dušan Mašić, Milan Ma-
šić, Marijan Medimolec, Slav-
ko Meglič, Mijo Mihir (Mate),
Ruža Mihordin, Ivica Načino-
vić, Magda Nežić, Milan Ora-
čić, Mijo Oštarijaš, Ana Pa-
sinec, Rajko Pasinec, Barica
Pavlović, Franciska Pavlović,
Đurđica Petanjek, Drago Pe-
trač, Marica Picek, Stjepan
Picek, Marija Pišteljak, Josip
Potočki, Marica Premužak,
Ružica Svetec, Marica Sala-
mon, Franjo Safran, Jelka Sa-
fran, Marica Sebek, Kata Ši-
kić, Ivica Smit, Ružica Smit,
Ljuba Štefanović, Branko Tu-
đa, Vid Vincek, Drago Vrabec,
Slavica Vrabec, Drago Vrtar-
ić, Marija Vrtarić, Marija
Vujić.

Svaki nosilac zlatne značke
dobio je prije i srebrnu znač-
ku, radi čega nije bilo poteb-
no ponavljati nosioce zlat-
nih znački kod nosilaca sre-
brne značke. Ova evidencija
je od 1966. do uključivo 1972.
godine.

Ivana Habekovića kao da-
vaoca krvi, prema velikom
broju davanja, treba posebno
istaći.

Kada je netko u nevolji,
priskače aktivistkinja s odje-
com, paketima za prehranu
ili čim drugim. One to na te-
renu ispituju, traže slučaj-
ve gdje treba pomoći, a da

se o tom ne govori suviše na-
glas, jer možda nekome ne
bi bilo ugodno. Takt i pažnja!

Međutim, sabiranje člana-
rine nije baš najbolje. Ima
još nekoliko slučajeva gdje
članarina nije ubrana. Osnov-
at će se evidencija članstva
po kartoteci, što će biti veli-
ki posao za tajnicu drugari-
cu Mariju Sarić. Blagajna do-
bro funkcionira, o čemu se
brine Marija Hajdin.

Mislim da treba imenito na-
vesti aktivistkinje, koje su u-

redno po svojim rajonima sa-
kupile članarinu:

Barica Babok, Marija Bam-
bić, Milka Bjelobrk, Marija
Bogović, Zorica Gemić, Marija
Hajdin, Anica Hrcet, Ljubica
Hrcet, Marija Holjevac, Ma-
rija Ivaniček, Jurković Dragi-
ca, Franka Kelez, Borka Kli-
čan, Barica Koberec, Dragica
Kocet, Dragica Kokot, Lju-
bica Kokot, Anka Kolar, Da-
nica Krkalo, Anka Lasan, Ru-
žica Lasan, Milka Melić, Du-
bravka Mihok, Anka Obučina,
Marija Pempcer, Dragica Pje-
vac, Ljerka Rakić, Marija Sa-
rić, Savka Stevanović, Katica
Trupec, Marija Trupec.

Marija Holjevac je kroz du-
gi niz godina posebno aktiv-
no radila i priskočila da po-
mogne u radu, gdje god je
trebalo, što treba posebno ista-
ći.

Ima još mnogo područja,
gdje Crveni križ pomaže, o če-
mu će se drugom prilikom go-
voriti. Međutim, žalosna je
činjenica da nema ni jednog
muškarca aktivista. Ima mno-
go prilika da svaki muškarac
pomogne u radu, što bi mu,
sigurno, činilo osobno zado-
voljstvo. Možda će ovaj čla-
nak neke ipak pokrenuti!

Eto, vidimo, da kod nas u
našoj općini ima mnogo i
mnogo muškaraca i žena, koji
se nesebično zalažu i rade iz
čistog idealizma, bez ikakve
plaće ili naknade, za dobro
drugih, a da za njih i njihov
rad malo tko zna. To je skro-
man i tihi rad, bez propagan-
de, ali zato rad pun huma-
nosti i velike koristi za čitavu
zajednicu.

Mr. Ladislav Kovačević

SAVJETI VETERINARA

Kako spriječiti rano uginuće prasadi?

Nastavljaajući rubriku »Savjeti veterinar«, želimo stočare upozoriti na još jedan problem u proizvodnji. Stočari su često puta zabrinuti, jer imaju velike gubitke zbog ranog uginuća prasadi. Gotovo svakodnevno stočari traže od veterinar savjet o mladoj prasadi, pa smo odlučili malo ljude o tome upoznati preko »Dugoselske kronike«, jer većina stočara čita ovaj list.

Stočari koji uzgajaju svinje najčešće znaju kako se krmača pripušta i koliko nosi prasad. Naodmet neće biti da ih podsjetimo da krmača nosi mlade — 3 mjeseca, 3 tjedna i 3 dana ili točnije oko 112 dana. Često su odstupanja na 114 ili 116 dana, ali to su rjeđi slučajevi. Krmača, dakle, nosi dosta kratko, te dobri stočari to obilno koriste, jer krmača može i dva puta godišnje da se prasi. To je bitno u ekonomici svinjogojstva — da ono bude što brže i uspješnije, da se dobije što više zdrave prasadi.

Dobra rasplodna krmača obično ima dobro i zdravo leglo. Dobra rasplodna krmača ne smije biti predebeli, a mora biti stara najmanje 8 mjeseci. Krmaču treba pravilno hraniti, osobito za vrijeme suprasnosti. Dobra hrana za krmaču u svakom slučaju su dobre i zdrave žitarice: kukuruz, ječam, pšenične posjige, zatim otpaci od mljeka (surutka). Dobro je krmači davati krepke hrane, kao što je kuhana repa, bundeva i krumpir.

Suprasna krmača mora imati prostrani svinjac koji je ocjediti, sa dosta svjetla i zraka. Krmača mora izlaziti na šetnju svaki dan barem sat-dva. Vrlo dobro je bređim krmačama dati koštano brašno ili »Belu«, zatim vitamine. To sve poboljšava zdravlje krmače, kao i zdravlje i vitalniju prasad.

Kad se krmača prasi treba biti tišina u svinjcu. Stalno treba gledati i nadzirati kad pojedino prase izlazi, treba mu skinuti sluz s njuške i staviti ga na suhu slamu. Kad prašenje prestane, sise — »zatore« treba oprati toplom vodom i iz svake sise po jedan mlaz mljeka izmisti i tada prasad namjestiti da siše. Ako je krmača oprasila više prasadi nego što ima sise, treba ih stavljati da sišu u dvije smjene, obično pola po pola. Mlijeko krmače je najvrednija hrana za prasad i ništa ga ne može zamijeniti. Često se dogodi da krmača jednostavno nema mlijeka. To se obi-

čno dogodi kod krmača prve-
skinja. Tu treba tražiti po-
moć veterinar koji će svinju
stručno liječiti i krmača će
mlijeko dobiti.

Pitat ćete se — kako doznati da krmača nema mlijeka? Jednostavno: povlačite sise kao da dojite i ako mlijeka nema, mišta nećete izmisti. Gladna prasad tada cvili, tešća su i katkada ugibaju. Vrlo važno je da čim ranije zovete veterinar i da se liječenje poduzme što prije. Često puta dogodi se da krmača dobije upalu vimena. Krmača prestaje jesti, dobije visoku temperaturu do 41,0°C, a pojedine sise su jako napete i na pritisak jako bolne. Ovdje također morate tražiti pomoć veterinar, jer sami ništa ne možete pomoći, kao npr. guskinom mašću itd. Kod upale vimena, kao i kod gubitka mlijeka, znaju se dogoditi veliki gubici, jer prasad nema dovoljno mlijeka koje je jako potrebno mladoj životinji. Prvih dana nakon prašenja krmaču treba obilno hraniti dobrom i zdravom hranom i dati joj čim više vode.

Ponekad prasad već prvi dan nakon prašenja dobije drhtavicu, zadnje noge im se rašire, a nerijetko i često naglo ugibaju. U ovom slučaju treba zvati veterinar, jer samo jednom injekcijom veterinar vam spašava cijelo leglo. Prasad često ima pojavu proljeva, što je dosta veliki problem i stalni uzrok ugibanja. Proljev se mora liječiti čim prije, a ne čekati da prasad toliko iznemogne da mu se više ne može pomoći. Stočari često nestručno liječe prasad domaćim lijekovima, ali prave velike propuste i prasad ugiba. Najbolje je da pitate veterinar za pomoć, jer ćete više izgubiti na prasadi nego što ćete platiti za lijek. Lijek se daje jednostavno i uspješno, ali to mora biti na vrijeme.

Jedna izvrsna stvar koju smo mi veterinari uveli, a od velike je i upravo izvrsne koristi za mladu prasad, svakako, je cijepjenje prasadi vitaminskim i željeznim injek-

cijama. Prasad se cijepi 3. ili 4. dan života. Nakon cijepjenja životinje se vidno popravljaju, bolje rastu, bolje iskoristavaju hranu, nemaju proljev i rijetko ugibaju. Neki stočari u tome imaju iskustva, jer redovito zovu veterinar da svako leglo cijepi. Primjećuje se da su oni svoje susjede upoznali o koristima ovakvog cijepjenja.

Najbolje je da prasad siše krmaču 4 tjedna, a onda da se privikava na obrano mlijeko i na fino izbalansiranu smjesu »starter za prasad«. Najbolje je davati suhu smjesu a vodu posebno. Često se dogodi da starija prasad u dobi od 5 do 8 tjedana dobije proljev, pa se sama zakapa u slamu i postanu teška. S tim proljevom nema šale, osobito ako je prasad dobila krvavi proljev.

Treba odmah javiti veterinaru, jer može se dogoditi da vam sva prasad uginu. Posebno upozoravamo vlasnike prasadi da u dobi od 6 do 8 tjedana prasadi obavezno dadu sredstvo protiv glista, jer mlade životinje znaju biti jako napadnute glistama, pa ne mogu pravilno iskoristavati hranu, pa prema tome ni pravilno rasti. Vrlo dobro je prasadi u smjesu davati »Belu«, koštano brašno i kapljice vitamina.

Ovim napisom htjeli smo stočare upoznati s problemom proizvodnje mlade prasadi, kao i o gubicima koji mogu nastati u toj proizvodnji. Ako bude potrebno mi ćemo opet o tome pisati. O ovim problemima veterinar svakodnevno po našim selima pričja stočarima, jer stočari naše komune imaju vrlo kvalitetnu i vrlo traženu prasad, što se mogu osvjedočiti kod prodaje prasadi na sajmu. Veliki gubici u ranom ugibanju prasadi nanose veliku štetu ne samo vlasniku nego i široj društvenoj zajednici, pa ako želimo gubitke svesti na najmanju mjeru, moramo razmišljati o ovim, u svakom slučaju, korisnim savjetima.

Vaš veterinar:
Borislav Zorić

SPORT

»KUP MOSLAVINE« U NOGOMETU

Dugo Selo - Vrbovec 4 : 3

Dugo Selo 24. 6. 1973. — igralište »Jedinstva«. Vrijeme prohladno s kišom, teren težak za igru. Gledalaca 500. Sudac Račić iz Zagreba — dobar.

Strijelci: 1:0 Đivan (14), 2:0 Mihir II. (22), 2:1 Jakopec (36) 2:2 Meštović (42), 3:2 Đivan (62), 4:2 Đivan (75) 4:3 Bajić (85) iz 11 metara.

Dugo Selo: Malović, Cevar, Sok, Košćec, Mihir, Horvat, Ranec, Debogović, Đivan, Mihir II., Tečić,

Rezerve: Krapec, Bogović, Zagorec.

Vrbovec: Tvorčić, Zdorc, Dimović, Poslon, Mijalić, Babić,

Meštović, Sladić, Petrović, Bajić, Jakopec

Rezerve: Prša, Blažetić

Po vrlo teškom terenu prikazala se vrlo dobra igra obje reprezentacije. Dugoselčani su iskoristili više šansi i solidno svladali goste iz Vrbovca. Igra je protekla u fer i dinamičnoj borbi, uz malo grubih startova.

Kod domaćih istakli su se Horvat, Đivan, Mihir II., a kod gostiju Meštović, Jakopec i Bajić.

Kutina 3 Dugo Selo 1

(prekinuto)

Kutina: 1. 7. 1973. Vrijeme: sunčano. Teren dobar za igru. Gledalaca 300. Sudac: Krznarić iz Ilve — slab.

Strijelci: 1:0 Posavčić (30), 2:0 Posavčić (60), 2:1 Đivan (62), 3:1 Dikmanić (64).

KUTINA: Petrinec, Vučinić, Odunavac, Marić, Gligić, Stefančić, Vlahović, Fuljatić, Dokmanić, Posavčić, Kostecki (Sotić).

DUGO SELO: Malović, Cevar, Sok, Crnić, Mihor, Košćec, Aranec, Horvat, Đivan, Mihir II., Bogović, (Tečić, Đivan II. i Zagorec).

Utakmica je protekla u gruboj igri domaćih igrača. Na samom početku sudac je vrlo loše vodio susret.

Domaćini su nekoliko puta grubim nasrtajima startali na Mihira II., a 14 minuta prije kraja Gligić je bez ikakvog razloga udario Đivana, te je ovaj ostao ležati na zemlji.

Trener gostujuće momčadi povukao je potom igrače u svlačionicu. Kod domaćih istakli su se Dokmanić i Posavčić, a kod gostiju Crnić, Sok, Bogović.

Utakmica je registrirana rezultatom 3:0 za Kutinu.

Matični ured Dugo Selo

Vjenčani:

Josip Habečić, elektromehaničar i Dragica Makar, radnica vj. 2. 6. 1973.; Stjepan Svenda, geod. teh. i Danica Tašler, nastavnica vj. 2. 6. 73.; Ranko Vojinović, podof. JNA

i Stojna Budić, krojačica vj. 9. 6. 73.; Stjepan Hrženjak, dostavljač i Marica Brestovec, domaćica vj. 13. 6. 73.; Gerd-Armin Plewnia i Katica Gajić, vjenč. 16. 5. 73. u Berlinu; Ivan Kurtić, kovinotokar

i Mira Ilić, domaćica vj. 23. 6. 73.; Marijan Turjak, soboslikar i Ruža Rajić, domaćica vj. 23. 6. 73.; Ivica Konjević, dipl. ekonomista i Ruža Tikvić, kem. tehničar vj. 23. 6. 73.

Umrli:

Marica Muhin, poljodj. stara 77 g. umrla 1. 6. 73.; Marica Srdinić, domaćica stara 72 g. umrla 5. 6. 73.; Mara Đakman, poljodj. stara 56 g. umrla 3. 6. 73.; Kata Kuzmić, poljodj. stara 85 g. umrla 7. 6. 73.; Stjepan Đurinec, penz. star 70 g. umro 17. 6. 73.; Stjepan Birt, poljodj. star 85 g. umro 17. 6. 73.; Franjo Cunj, penz. star 72 g. umro 17. 6. 73.; Ivan Sandelić, radnik star 35 g. umro 9. 6. 73.; Mato Haler, poljodj. star 73 g. umro 21. 6. 73.; Pavica Jurman, štićenik Zavoda »Stančić«, stara 22 g. umrla 21. 6. 73.; Barica Staglan, penz. stara 84 g. umrla 25. 6. 73.; Mara Hrka, poljop. umrla 1. 5. 73. stara 60 g.; Kata Kičuda, poljopr. stara 40 g. umrla 20. 4. 73.; Ana Pavek, poljopr. stara 80 g. umrla 18. 5. 73.

»ANKORA«

izvedba antikorozivne zaštite
i soboslikarsko-ličilačkih radova
ZAGREB
Samoborska c. 296

IZVODI SVE VRSTE SOBOSLIKARSKIH I LIČILAČKIH RADOVA, TE FASADE OD PLASTIČNE ŽBUKE.
VRŠI ANTIKOROZIVNU ZAŠTITU STROJEVA I UREDAJA.
ZA SVE INFORMACIJE I NARUDBE IZVOLITE SE OBRATITI S PUNIM POVJERENJEM NA GORNJU ADRESU.

Šah

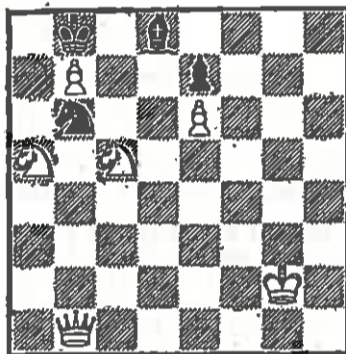
Šahovska notacija

Da bi se šahovske partije mogle zapisati i sačuvati kao trajne vrijednosti, usvojena je određena notacija koja ima svoje oznake i znakove. Svaka figura (osim pješaka) označena je nekim velikim slovom (zapravo) početnim slovom svog imena). Pa imamo ove kratice:

K — Kralj
D — Dama
L — lovac
S — Skakač
T — top

Ova nomenklatura je međunarodna.

PROBLEM BROJ 4:

Mat u dva poteza

Pripremio:
Radun Dabižljević

Osnovan radio-klub u Dugom Selu

Na osnivačkoj skupštini Radio-kluba Dugo Selo, koja je održana 4. 4. 1973., donesena je odluka o osnivanju Radio-kluba koji će nositi ime narodnog heroja Ive Lole Ribara. Na istoj skupštini usvojena su pravila Radio-kluba, godišnji plan rada, te plan prihoda i rashoda kluba.

Usvojen je prijedlog da će radio-klub raditi u dvije sekcije i to:

— Primopredajna — PP sekcija

— Konstrukciona sekcija.

Prijedlogom kandidacione komisije u upravni i nadzorni odbor jednoglasno su izabrani sljedeći drugovi:

Upravni odbor:

Stevo Drenovac, predsjednik
Stjepan Bertek, tajnik
Predrag Todorović, blagajnik
Nikola Dežić, član
Josip Kelšić, član
Stoimen Stoimenov, član
Marijan Vrabc, član

Nadzorni odbor:

Dobromir Stojnić
Miroslav Vrhovnik
Milosav Pavlović

Za šefa PP sekcije izabran je Stoimen Stoimenov, a za šefa Konstrukcione Marijan Vrabc.

Upravni se odbor odmah prihvatio rješavanja nailazećih problema i zadataka, pa je u ovom relativno kratkom vremenu uspio riješiti čitav niz problema od kojih je najveći bio pronalaženje odgovarajućih prostorija i njihova

adaptacija, što je iziskivalo ulaganje znatnih financijskih sredstava, dobivenih od SNO i Vojnog odsjeka Skupštine općine Dugo Selo. Iz tih sredstava kupljen je radio-uređaj TRIO, te potreban inventar za rad obje sekcije radio-kluba.

Tako je ovaj veliki posao oko osnivanja i stvaranja potrebnih radnih uvjeta i materijalne baze uspješno završen krajem.

Ujedno obavještavamo zainteresirane da se mogu po svojoj želji učlaniti u jednu ili obje sekcije Radio-kluba, te da će nastava u obje sekcije za početnike i naprednije članove početi u 9. mjesecu. Za potrebne informacije možete se obratiti predsjedniku Kluba, drugu Stevi Drenovcu (prodavaonica »Borovo« Dugo Selo).

I na kraju želimo da se zahvalimo drugovima Milosavu Pavloviću i Stjepanu Garašiću na inicijativi i korisnim savjetima, a najviše na sredstvima koja su doznali na naš žiro-račun kod SDK-a Dugo Selo, a koji glasi 30111-678-28304.

Stjepan Bertek
tajnik Radio-kluba

Kino „PREPOROD“

Predstave u 20 sati radnim danom, a u 17 i 20 sati nedjeljom i praznikom

1. VIII. srijeda	KAD SU ŽENE IMALE REPOVE (talijanska seksi komedija)
4. — 5. VIII. subota i nedjelja	KAKO TO RECI SVOJOJ KECERI (njemačka komedija)
8. VIII. srijeda	KRALJ MITRALJEZ (vestern)
11. — 12. VIII. subota i nedjelja	PONOĆNI KAUBOJ (američka psihološka drama)
15. VIII. srijeda	VESNA (domaći)
18. i 19. VIII. subota i nedjelja	VITEZOVI RULETA (vestern)
22. VIII. srijeda	NOĆ NASILJA U TOMBSTONU (talijanski kriminalistički)
25. i 26. VIII. subota i nedjelja	LJUBAVNA MAŠINA (američki ljubavni)
29. VIII. srijeda	STANIO I OLIO VJEČNI ŠEPRTLJE (američka komedija)

DUGOSELKA KRONIKA — glasilo društveno-političkih organizacija općine Dugo Selo. Izlazi svakog 20. u mjesecu. Izdaje: Općinska konferencija SSRNH Dugo Selo. Glavni i odgovorni urednik: Rudolf Galovec, Brekovljan 12. Tehnički urednik: Ernest Filber. Uređuje redakcijski odbor: Belizar Božiković, Durda Babić, Pavlo Skrllec, Josip Horvat, Ivica Kulaš, Đuro Harcet i Rudolf Galovec. Tisak: »ZRINSKI« Čakovec — Cijena pojednog broja 1,00 dinara. Pretplata tromjesečna 3,00 dinara, polugodišnja 6,00 dinara godišnja 12,00 dinara. Pretplate se šalju na žiro-račun Općinske konferencije SSRNH Dugo Selo br. 30111-8-34 SDK — Dugo Selo.